

Oudersparticipatie Jeugdhulp Vlaanderen vzw
Auwerstraat 48, 2600 Berchem.

Tel 09/224.09.15 e-mail ingridcrabbe@roppov.be

Regio Antwerpen

Clïëntinformatiecentrum

De onderstaande teksten zijn tot stand gekomen door de bevraging van ouders, zowel door individuele bevragingen als door uitwisseling van ervaringen van ouders in de oudergroepen.

Een aantal teksten zijn tot stand gekomen naar aanleiding van vragen vanuit de hulpverlenergroep en door samenwerkingen met externe diensten.

Een thema dat bijna in elke oudergroep ter sprake komt is het feit dat ouders nood hebben aan informatie en ondersteuning tijdens heel het hulpverleningsproces. Een eerste contact met het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg, De Jeugdrechtbank of een intakegesprek zijn immers heel ingrijpend en omwille van de sterke emoties die hiermee gepaard gaan, horen ouders niet wat er allemaal gezegd wordt. De werking van al de verschillende diensten en organen is heel ingewikkeld. Het taalgebruik dat hierbij gebruikt wordt is nog ingewikkelder. De meeste ouders geven aan dat ze (heel) veel informatie krijgen, heel veel brochures, maar dat dit niet echt tot hen doordringt. Daarnaast zijn er nog altijd een aantal ouders die totaal geen informatie krijgen. Ouders zouden graag een aanspreekpunt hebben waar ze met al hun vragen terecht kunnen. Voor hen verloopt dit liefst via een telefonisch of persoonlijk contact. Voor ouders zou het een grote hulp zijn als een vertrouwenspersoon hen zou kunnen vergezellen tijdens (moeilijke) gesprekken. Deze persoon zou dan nadien kunnen terugkoppelen wat er tijdens het overleg is besproken, want door de vele emoties is dat soms niet duidelijk. Deze persoon staat immers verder af van de problematiek en kan dit op een rustige manier aanhoren en terugkoppelen. Deze vertrouwenspersoon kan ook een bemiddelende rol opnemen als de relatie tussen hulpverlening en ouder vast zit door een gebrek aan vertrouwen. Soms zijn ouders immers zo gekwetst dat ze niet meer op een constructieve manier kunnen samenwerken met de hulpverlening. De vertrouwenspersoon zou dan een brug tussen beiden kunnen zijn. Dit kan een ervaringsdeskundige zijn, maar professionelen kunnen dit evengoed opnemen. Het is situatie gebonden of er voor een ervaringsdeskundige of een professioneel gekozen wordt. Het voordeel van ervaringsdeskundigen is dat zij zelf in zulke situatie hebben gezeten en dus beter kunnen aanvoelen wat de impact is en daardoor een grotere steun voor ouders kunnen zijn. Het is sowieso belangrijk dat deze persoon niet aan een voorziening gebonden is en zodoende onafhankelijk en onbevooroordeeld kan handelen. Ouders zijn er nu niet van op de hoogte dat ze een vertrouwenspersoon mogen meenemen naar gesprekken. Familie of vrienden kunnen eventueel ook mee op gesprek, maar omdat zij zelf voor een stuk betrokken zijn en een eigen mening hebben, is het voor hen moeilijk om objectief te blijven. Dit kan de situatie bemoeilijken in plaats van te vergemakkelijken. Ouders geven er de voorkeur aan om informatie en ondersteuning te krijgen van een onafhankelijke partij. Soms hebben ouders een vertrouwenspersoon bij, maar mogen die van de Jeugdrechter niet mee naar binnen. Ouders hebben soms schrik om hun boosheid en frustraties rechtstreeks naar de hulpverlening te uiten omdat ze vrezen dat dit tegen hen zal gebruikt worden. Toch blijven deze boosheid en frustraties dikwijls hangen en hypothekeren ze de verdere hulpverlening. Als ouders hun boosheid bij een onafhankelijk en objectief orgaan zouden

kunnen ventileren en daar ondersteuning krijgen, zou dat het hulpverleningsproces kunnen steunen. Er is veel onduidelijkheid over de werking van de hulpverlening. Er zijn heel veel verschillende diensten en voorzieningen met elk hun eigen regels en afspraken. Ouders lopen verlopen in al die systemen. Meer duidelijkheid zou hen meer vertrouwen geven en de samenwerking kunnen bevorderen. Ouders zouden geholpen zijn met één informatiepunt waar ze ook met hun klachten terecht kunnen. Ze hebben meestal wel een brochure van de JOLIIN ontvangen, maar weten dikwijls niet goed waar orgaan voor staat. Veel ouders hebben trouwens slechte ervaringen met de JOLIIN. Er is over het algemeen weinig vertrouwen in deze dienst. Naast een informatieve en ondersteunende rol zouden er vanuit dit centrum ook oudergroepen kunnen worden opgestart. Een oudergroep heeft volgens de ouders een enorme meerwaarde. Ouders voelen zich gesteund door andere ouders met gelijkaardige ervaringen. Daarnaast leren ouders van elkaar en kunnen ze sommige situaties anders bekijken of aanpakken. Zo'n informatiepunt zou lokaal aanwezig moeten zijn. Het mag zeker niet te ver weg zijn, anders is de drempel voor de mensen te hoog. Voor ouders die het moeilijk hebben om daar te geraken zou de mogelijkheid moeten kunnen bestaan dat er iemand bij hen thuis langs komt. Daarnaast zou er een apart informatiepunt op de Jeugdrechtbank moeten komen. Op de Jeugdrechtbank is het immers altijd heel chaotisch en het is helemaal niet duidelijk waar je je moet aanmelden. Als er iemand hen zou kunnen informeren en wegwijs maken zou dit een enorme hulp zijn. Ouders zitten soms uren te wachten zonder dat ze iets van informatie krijgen. Moest er iemand zijn die zou komen zeggen wat er allemaal gaat gebeuren zou dat al veel ergernis wegnemen.